

FIETSCLUB LEDIG ERF

voor toerfietsers & hardrijders

DERDE LUSTRUM

voorjaar 2009

In dit nummer:

Seizoensopening
Derde lustrum Fietsclub Ledig Erf
Interviews en Spinsmoezen
Fiets- en schaatsgedichten
A-rijders en literatuur
Schaatshistorie en boekbesprekingen
Frames, koffie en fitness
Overwinteren en ijspret
Modderroutes en sprintsuccessen
Plannen voor het nieuwe seizoen

en.....

Op zoek,

op zoek,

naar

Jolanda

15 jaar clubbladen: een stijgend profiel

Het aantal bladzijden per nummer
van 46 clubbladen

Herkennen van fietsonderdelen

Nr. 45: Rem-/schakelhandel links

Rectificatie:

In de rubriek "Ledigerfers in het nieuws" zijn in het vorige nummer namen abusievelijk verwisseld. Correct is dat Bas v.d. Steen in het NOS-journaal commentaar gaf op de kredietcrises, de Nachttegaal Cyril Boot een dag eerder verklaarde waarom leraren wel of niet gaan staken en dat Rob Zakee een dag later in de Volkskrant op de foto met Felice Gimondi te zien was. Stand Ledigerf-Nachttegaal blijft 2-1.

BULLETIN VOORJAAR 2009

Clubblad van de Fietsclub Ledig Erf

Jaargang 15, Nummer 1

Bulletin voorjaar 2009, inhoud	3
Redactioneel.....	4
Opening seizoen 2009, Bestuursmededelingen.....	5
Derde Lustrum: Voorzitter pleit voor meer hormonen.....	6
Het Interview: Jos Smulders.....	7
Op zoek naar de route.....	10
Literatuurrubriek (winterboeken): Warme wielerveden.....	12
Een tragische gebeurtenis op het terras.....	15
Interview: Spinnen met Samir op Aïcha en Anita.....	16
Literatuurrubriek (schaatsboeken): Fietsen & IJs.....	18
Van Da Vinci naar speciale koffiefiets.....	20
Wie zijn deze blitse schichten? Wie zijn deze waanzinnigen?.....	22
11e Ledig Erf (klim)tijdrift.....	26
Overwinteren in Lucca, Toscane.....	27
Henk knalt gezond met WWII.....	28
NK Baan Journalisten, Schurende schakels.....	29
Fietskalender.....	30
Zes dagen Fiets Ahoy en Velodroom.....	31

colofon

Bestuur

Michiel Galama	06-21277653	voorzitter
Bert Coenen	030 - 2891110	penningmeester
Janine Mariën	030 - 2544861	lid
Mini Kalivianakis	030 - 2891110	lid

Redactie Clubblad: Patricia Breshamer, Otte Boom, Jan Bultjes

Bijdragen voor het clubblad naar: **clubblad@ledigerf.nl**

Website: **<http://fietsclub.ledigerf.nl>**

Webmaster: Henk van Lingen, **henk@vanlingen.net**

Vertrek: iedere zondag om 11.00 uur of 13.00 uur, vanaf café Ledig Erf.

Contributie: Euro15,- per jaar, over te maken op gironummer 766950, t.n.v. Fietsclub Ledig Erf te Utrecht of contant te betalen aan de penningmeester.

REDACTIONEEL

Terwijl de winter nog stuiptrekkende bewegingen op de weerkaart laat zien, zijn Ledig Erfers zich alweer aan het warmrijden. Sommigen op de spinfiets, anderen op de ATB, of de eerste voorzichtige kilometers op de weg. Maar er ligt ook ijs...

Wanneer meren berijdbaar worden, begint het bij mij altijd te kriebelen. Zwierend over zonnige ijsvlakten, kruierend ijs, geluiden van scherp geslepen ijzers, remmen, versnellen, scheuren ontwijken, klunen, even aanleggen bij een 'koek en zopie' en daar gaan we weer in die mooie kadans.

Gedachten aan strenge winters waarin het IJsselmeer geheel dichtgevroren was en ik zelfs op de zee bij Scheveningen kon lopen. Als atheïst dus. De klassieker Enkhuizen - Stavoren - Enkhuizen overleefd.

Wat handig is het dan als je lid van een fietsclub bent zodat je de dezelfde spieren in de zomer getraind, in de winter voor de schaatsport kunt gebruiken.

Op onze oproep voor winterse verhalen kwamen weer de meest diverse verhalen. De oerfiets in Afrika, ATB'n in België, fietsen in Italië, winnen bij de zesdaagse. Uit oude boeken haalden onze literaire medewerkers de meest bizarre verhalen en afbeeldingen. Bert's snelcursus leidde weer tot nieuwe ingezonden gedichten! Vanaf de stamtafel is ooit een club verwekt, die soms hortend en stotend voortgaat op haar weg naar de volwassenheid van een echte wielclub. In de tussentijd rijden we nog lekker voort met de fietsen die we hebben. Michiel vat de 15 jaar even kort samen en pleit voor...!

De redactie wenst iedereen een prachtig feest-fietsjaar. Zolang er nog niet gefietst wordt: lees ze!

Namens de redactie deze keer: Otte

BESTUURS MEDEDELINGEN

Contributie:

Ondanks de kredietkrisis en dankzij een zorgvuldig beheer door onze uiterst betrouwbare en consistente penningmeester, blijft de contributie ook dit jaar het bedrag van 15 euro. Graag voor eind maart overmaken op gironr. 766950 t.n.v. Fietsclub Ledig Erf Utrecht o.v.v. contributie 2009 of op de opening contant te betalen aan de penningmeester.

IET GAET OAN: DE OPENING

Voor de seizoensopening wordt er verzameld op:
zondag 15 maart 2009 om 12.00 uur

Terwijl het ijs nog voor de deur ligt van het huis van onze meervoudig elfsteden-tochtwinnaar, tevens voorzitter van de fietsclub Ledig Erf, wordt er daar binnen al druk gespeculeerd over het nieuwe fietsseizoen 2009. Er wordt gesproken van een 'jubelfietsjaar', het 'jaar der jaren', over nieuwe kansen en mogelijkheden. Ideeën vliegen door de lucht als ware het de 'voor' en 'tegen' tijdens een rondje Ledig Erf. Er wordt hoog ingezet: we bestaan immers 15 jaar.

Op dit moment is er nog niet zeker of en welke gast er komt (Steven Rooks?), zodat de verrassing groot blijft. Meest aktueel hiervoor is natuurlijk de Ledig Erf site die dezer dagen ongetwijfeld zowat per uur zal worden bijgehouden!

Kortom: verzamelen op zondag 15 maart 2009 om 12.00 uur in het 'clubhuis' voor een bananengebakje, uitbuiken bij de speech van de voorzitter, mystery-guest, opzitten voor de groepsfoto en om 13.00 uur rijden maar met dat rondje Ledig Erf!

Eerste Ledig Erf fietsers nog onwennig in voorjaar gespot op De Dijk; wel naar de verkeerde kant!

Receptuur voor een Opening

Ingrediënten: 4 eieren, mespunt zout, 50 gr bloem, 2 pakjes vanillesuiker, bananen (geel en groen).

Bereiding: Pel de bananen, snijd ze overlans en overdwars door. Klop de eieren los met het zout, de bloem en de vanillesuiker. Verwarm de oven op 180°. Leg de bananen in een luchtige beslag. Beboter een vuurvaste schaal, zowel de bodem als de rand. Leg het beslag met de bananen hierin en plaats de schaal op de rooster. Na ca. 1/2 uur is het bananengebak wel gaar. Serveer er een bolletje vanilleijs bij....heerlijk! Tip: ga naar buiten voor een flinke fietstocht door de natuur en men IS de pisang.

VOORZITTER PLEIT VOOR MEER HORMONEN

Op 6 maart j.l. 2004 werden de daadwerkelijke oprichters van onze fietsclub, te weten Frank Wester en Ineke Galama, uitgeroepen tot erelid van de club. Een korte terugblik.

Dit jaar 2009 bestaat de fietsclub al weer vijftien jaar. Dit is gewoonlijk een leeftijd waarbij de hormonen op beginnen te spelen. Is dat bij een fietsclub ook het geval? Eigenlijk hebben de hormonen altijd een belangrijke rol gespeeld bij de fietsclub Ledig Erf. Boze tongen beweren dat ook bij de oprichters (Ineke en Frank) de hormonen opspeelden en belangrijke drijfveer waren om zich in te zetten voor de club. Jacob zag de voordelen van een club ook wel in. Hij drukte dat uit in pinten bier. Zelfs zijn gratis biertje viel vaak in het niet bij de omzetverhoging die de fietsclub hem opleverde. Hij zal dit wel blijven ontkennen. Vooral toen na verloop van tijd er steeds meer

leden na 1 biertje al weer huiswaarts gingen. Gelukkig is de omzet bij de eerste fietsers altijd hoog gebleven. Dat is ook de reden dat vooraan in de kopgroep steeds meer nieuwe fietsers voorkomen: de oude leden moeten voor de bieromzet zorgen en dat combineert niet altijd met het tempo van de A-groep. De club wordt daardoor steeds meer op prestatie gericht. En na afloop wordt er niet meer afge-rekend in bier. Ook nieuwe relaties worden daardoor steeds moeilijker. Die jonge honden voor in het peloton scheuren niets en niemand ontziend over de Achterdijk en verder. De dames die voor de gezelligheid mee komen fietsen worden door deze jonge honden nauwelijks waargenomen en ze zijn toch vaak de moeite waard. Hoewel een aantal dames ook dat jonge hondengedrag beginnen te vertonen. Ik wil dan ook een pleidooi houden voor terugkeer naar de oude waarden en normen. Laten wij ons tot het volgende lustrum inzetten voor meer sociaal contact, nog meer relaties en een paar km/uur minder. Misschien kan ik het dan ook weer een beetje bijhouden.

De voorzitter blikt terug

Uw voorzitter, Michiel Galama

HET INTERVIEW: JOS SMULDERS ALS JE ER ECHT LEUK UIT WILT ZIEN, MOET JE NIET GAAN FIETSEN

Op de vraag wanneer Jos is begonnen met fietsen, is het antwoord: “dat lijkt me totaal niet interessant voor de lezers”. Nu, dat wordt een leuk interview, denk ik dan. Hier spreekt iemand met hoge ambities.

Start

“Ik ben begonnen bij RTC De Domstad. Daar reden toen ‘oude knarren’ van in mijn ogen minstens 60 jaar; waarschijnlijk waren ze van onze leeftijd nu (51). Er was daar veel haat en nijd over wie het hoogste aantal kilometers reed. Ja, er waren zelfs verdachtmakingen van ‘fraude’. Er was daar iemand die echt niet kon stoppen: een soort ‘fietsjunk’.” Jos vinden we al vroeg terug als Ledig

Erf lid: hij staat op de ledenlijst van voorjaar 1995. “Dat was de tijd dat Harry van Mechelen ons als weggapitein het fietsen probeerde te leren. Daarna kwam er een periode van andere baan, huis verbouwen, kinderen opvoeden, nieuwe relatie, weer huis verbouwen: allemaal minder goed voor de fietscarrière. Rond 2003 ben ik weer regelmatig bij het Ledig Erf gaan fietsen. Wat ik aantrof? Er wordt harder gefietst maar verder is er weinig veranderd: nog steeds autonome zielen die hun ding doen.”

De Solitaire Fietser

“Een echte fietser hoort graag alleen te fietsen. Ik fiets (ook) graag in mijn eentje, heerlijk is dat. Vorig jaar nog met een tentje achterop alleen vanuit huis naar Spanje. Ook een goede manier om het hoofd leeg te maken voor een nieuwe baan.”

De Fietser in een Groep

“Wij zijn solitaire wezens die samen in een groep rijden. Daarin kan ik mijn fietsen het beste afmeten aan andere fietsers. Bij het Ledig Erf is er altijd wel iemand te vinden om mee op te fietsen.”

Jos is altijd duidelijk aanwezig: zijn ‘voorrrr’ en ‘tegennn’ zijn tot ‘achterrrr’ hoorbaar. “Ik praat niet zoveel tijdens het fietsen; de combinatie fietsen en praten is niet zo interessant: er worden maar weinig onsterfelijke opmerkingen tijdens het fietsen gemaakt. En eh, soms schuif ik even een plaatsje op.”

Fietsen als Natuurbeleving

“Er was vorig jaar in Italië (vlak bij het ouderlijk huis van Gianfranco Storoni) een moment op de fiets dat alles samen kwam: bomen, lucht, zon, landschap, lijf, fiets: alles was zo perfect dat ik even moest huilen. Ik had het gevoel dat alles was zoals het moest zijn. Alles klopte gewoon: een vredig moment (als zodanig!, red.). Als ik zondags in de groep fiets, zie ik vaak alleen een achterderailleur en helemaal niets van die mooie omgeving.”

Fietsen als Sportieve Daad

“Tets in mij wil wel harder fietsen. ‘Iemand die wint, is mooier, beter, heeft een beter imago en een hogere status’. ‘Snellere fietsers zijn per definitie leukere mensen’.

Onzin natuurlijk, maar goed of beter zijn of winnen voelt wel goed. Ik wil ambitieuzer fietsen: harder fietsen, sneller gaan, beter zijn, erbij blijven, niet de laatste worden. Ik rij nu soms met een hartslagmeter en spin in principe iedere week. Natuurlijk is het ook de kick wanneer je lekker fietst.

Ik ben een klimmer met mijn postuur. En een tijdrijder? De ‘Rode Lantaarn’ die ik laatst bij de tijdrit Mont du Chat kreeg, ontving ik met gemengde gevoelens.

Later kon ik er wel om glimlachen.” Jos vertelt me later dat hij op zoek is naar een huisje in de Franse Alpen, vlakbij de Glandon en de Galibier.

De IJdele Fietser

We kennen Jos natuurlijk als lid van de Stijlcommissie. “Ik ben zoals iedereen ijdel: goed fietsen, er goed uitzien; dat is dubbele winst. Ik kijk graag hoe mensen eruit zien met fietsen. Mijn vrouw Caroline vindt dat ik er belachelijk uitzie, in dat pakkie, met die helm; een ‘koddige outfit’ noemt ze het. Ze ‘gunt’ me het plezier graag en ach, als ik bij terugkeer vertel hoe lekker het ging, is ze misschien wel trots op me!

Een koddig uiterlijk leidt niet per definitie tot een betere tijdrit-uitslag

Ik hou van mijn mooie fiets, draag graag mooie kleding (zonder die brallerige reclame) en zit goed op mijn fiets maar daar hoeft ik geen moeite voor te doen. Dat voelt ook gewoon lekker.”

Finish: Downhill Fietsen

“Nog even en ik zit op de Spartamet. Het komt eraan: je wordt ouder en je gaat afglijden, de Grote Ontluistering. Dat is maar moeilijk te aanvaarden. Straks ga ik lekker in mijn uppie in de omgeving

rijden. Ook samen rijden, als er tenminste nog mensen zijn die 25 km/u kunnen rijden. Het is natuurlijk de kunst om daar straks plezier in te hebben.”

Jos: is dat soms de reden van dat Franse huisje?: Die bijzondere Franse gewoonte om de fiets aan de skilift te hangen en daarna strak omlaag te suizen?

De Volgende Fietser?

”Ik ben erg benieuwd naar Peter Verhalen. Wat drijft zo’n aimabel mens nu echt tot zijn ‘missie’?”

Otte ism Jan en Patricia
(Foto’s Martine, Bart en Otte)

P.S. Jos stuurde ons bijpassend gedicht:

*Hij zit op zijn fiets
En denkt aan niets
Niet aan dingen die komen
Noch aan dingen die gaan
Niet aan Liefde niet aan dromen
Niet aan het naakte bestaan
Niet aan leven niet aan dood
Niet aan ziekte niet aan nood
Niet aan pais en niet aan vree
Niet aan winnen
Daar heeft ie ook niets mee
Al fietsend en al nietsend
Wordt hij door dit enorme Alles
Dermate geleefd
Dat hij niet in de gaten heeft
Hoe de IJsvogel
Vlak voor hem
Zijn pad kruist.*

Jos in voorste positie: hij mag best gezien worden!

OP ZOEK NAAR DE ROUTE

Het weekend was nog niet ingepland. In ieder geval had Annemarie ons dit weekeinde alvast toebedeeld zodat het CCR toch nog op tijd met winterreces van start kon laten gaan. Het laatste weekeinde van november ging het traditionele bosfietsen met heuvels en Ardense leem dus gewoon door.

Het belang van ‘goed voor de dag komen’ was duidelijk merkbaar. Zo ging Rob P. in de week voorafgaand aan het weekeinde al op trainingsstage. Hij gebruikte dit om zo al gewend te raken aan de nodige trainingsmodder. Volgens Rob waren de plekken waar hij getraind had allemaal veel erger dan in de omgeving van Remouchamps. Zuigende modder en leem tot aan het patje. Zijn fiets moest meermalen op heldhaftige manier gered worden, waarbij het vege lijf ook maar net veiliggesteld kon worden. Zijn noeste arbeid ter plekke had voor ons eenvoudige deelnemers nog als voordeel dat hij op vrijdagavond al voor de een culinair hoogstandje kon zorgen. Deze maaltijd vond gretig aftrek, alleen Bert en Mini moesten verstek laten gaan, vanwege een of ander belangrijk examen. Gelukkig bood het wegrestaurant ook aangename verpozing. Later arriveerden ze alsnog ongeschonden, had Bert vanaf de Belgische grens het geleerde al in de praktijk gebracht?

*Zonder Alex
dit jaar
geen erwtensoep*

Voor Taco en Gerco fungeerde het meteen als introductieweekende bosfietsen. Het schijnt dat Gerco sinds dit weekeinde

het de meeste bosfietsers knap lastig maakt en dat op een veredelde stadsfiets. Verder is er over het fietsen weinig vermeldenswaardig te vertellen. Dit komt voornamelijk omdat Alex dit keer verstek moest laten gaan, dus er reed niemand okselhoog in een modderpoel gevuld met erwtensoep. Op zaterdag werd ‘het be-

*Een jaar eerder gaf Alex
nog leiding aan de groep*

kende’ rondje gereden, we blijven tenslotte ledigerfers. En natuurlijk was er weer veel te doen over de ‘whereabouts’ van de route zelf. De lunch werd genuttigd in Theux, wat wel logisch is gezien de centrale rol van Theux in dit traject speelt. Niet iedereen stopte voor de lunch, een aantal dames besloot namelijk om er werk van te maken en als eersten gedurende het bestaan van de club de hele route te rijden. Waarover later meer.

Alhoewel er in een café geluncht werd leek het meer een fietsenwerkplaats. Voor het café stond menigeen banden te vervangen en buitenbanden op achter-

gebleven meidoorns te controleren. De pechprijs – en dus nuttige punten voor het bikkelklassement – ging naar Paul. Zijn voorband werd geteisterd door vier of vijf meidoorns. Erger, ook zijn achterband werd onvrijwillig door een eenzelfde aantal gepenetreerd. De meidoorn wordt namelijk traditioneel altijd geoogst in de week voordat er door het Ledig Erf gefietst wordt. Verderop reed auteur dezes ook nog lek. Gelukkig was het verder wel rechtvaardig weer waardoor de schade verder beperkt bleef.

Vroeger was er minder modder

Na de lunch speelde de jacht nog op, november is nou eenmaal de tijd dat een rechtgeaarde Walloon zich bezighoudt met de jacht op everzwijnen en andere vormen van wild. Een toeristische detour werd noodzakelijk. Schijnbaar hadden Christa en Mini hier niks van gemerkt, hun voorsprong werd verder uitgebouwd. Dit bleek later toen ik listig afgebogen van de gehele route bij Spixhe (inderdaad in de buurt van Theux) enroute naar Becco opeens twee mountainbikersters in het zwart ontwaarde. Zodoende heb ik de route nog wel afgemaakt en weet ik nu dat Christa en Mini inderdaad de enigen zijn die het hele parcours hebben gereden. Het laatste stuk was verreweg het zwaarste stuk van de dag, dit kwam door de slechte afwatering en boeren die het pad

blokkeerden. Hierdoor moest er wel door een weiland gebanjerd worden. In dat weiland zakte tot je enkels weg. Bij het vervolg was de bewegwijzering al helemaal verduisterd. In de verte hoorde je de hongerige wolven al. Het begon al te schemeren. Als allerlaatste groepje wisten we de veilige CCR-vesting te bereiken. Het eten en drinken, alsmede de diepe nachtrust vormden een welkome afwisseling op het fietsen.

Deze keer reed Mini de hele route

Vermeldenswaardig is nog dat de volgende ochtend de Redoute par MTB op het programma stond. De Redoute maar dan 100% steen, steil en glad. Hans van B. streek hier met de eer. Hij was als enige in staat om de beklimming al fietsend te volbrengen. De rest kan natuurlijk altijd als excuus aanvoeren dat de voorganger te langzaam ging om de uitdaging al fietsend te volbrengen. Een klein groepje koos voor een rondje Stoumont, via de Cote de la Vecquee. Op de top lag nog veel sneeuw, het was guur. In Stoumont was het openhaardvuur een welkome bron van warmte. De wetenschap dat de route terug grotendeels in afdalende richting door het dal van de Amblève voert was daarbij een extra geruststellende gedachte...

Jeroen V

(foto's uit 2007: Jan de Ruiter)

LITERATUURRUBRIEK (WINTERBOEKEN)

WARME WIELERBANEN

In de winter als het buiten te koud en glad is gaan veel mensen schaatsen in plaats van fietsen, geloof ik. Deze bezigheid is mij echter veel te blessuregevoelig. Een scheur in het ijs en je hebt zo een schaatsijzer in je nek. Of het ijs is te zwak, en dan slaat de kou je op de spieren als je in een wak dondert.

Nee, dan zit ik liever thuis met een boek, goed of slecht, dat maakt niet uit. Rond de kerst begon ik met een verschrikkelijk boek. Tsjonge, tsjonge, dat was geen feest. Jan Siebelink dient de soep lauwwarm op met 'Pijn is genot'. Laat die vent z'n negatieve geleuter voor zijn vrouw en poes bewaren dacht ik. Wat zal mij het interesseren dat die en die en die, allemaal wielrenners die niet meer actief zijn, ook nog eens misschien wel wat dope zouden hebben gepakt onder een waterig Hollands zonnetje. Hier werd ik niet vrolijk van. En dat vond mijn familie bij het kerstdiner niet leuk.

Fietsen & Ijs is niks voor Joeri

Meer flair zocht ik, een boek dat gloeit van passie. Een boek dat een trainingsachterstand en het gemis aan buitenlucht, heuvels en demarrages doet vergeten. Omdat je door de bladzijden heen een

andere, warmere wereld in wordt geslingerd. Knallen op een bed violen, zoiets. Vila Pouca van Gerrit Komrij, over het leven in Portugal, bood uitkomst en beviel mij heel goed. Helaas beweert Komrij zich uit recalcitrantie verre van het vervoer per fiets te houden. Blijf ik dus toch binnen, opgewarmd, dat wel, maar met stramme benen.

De afkeer van Komrij neemt vreemde vormen aan

Een bezoek aan een zesdaagse is een alternatief voor een boek. Het geluid van zovende banden... De renners heel dichtbij, je kunt er blikken mee wisselen als je op de eerste rij zit. En het hoogtepunt van alles: de dernyraces. Tevreden kijkende gezette oudere mannen op een soort brommers met daarachter afgetrainde jonge gasten die zich niet te beroerd voelen om ronde na ronde meer dan zestig per uur te fietsen. Af en toe verandert de berustende houding van

Zabel achter Zijlaard op de derny

twee van de oudere heren in een driftig gebaren, als één van hen iets onoirbaars heeft uitgethaald. Maar ook dat wordt na de race weer goedge maakt met een lach en een handdruk. Tussen de zesdaagse van Amsterdam in oktober en die van Rotterdam zat helaas meer dan twee maanden. Een knetterende stilte waarin ik op boeken aangewezen was.

Baanwielrennen, boeken, ...

De vliegende neger en de kleine koningin - Major Taylor en het begin van de Tour de France. (L.J. Veen, Amsterdam 2008) Een verhaal over een baanwielrenner, dat leek mij wel wat. Bovendien draagt het een dubbele titel: twee keer een samenvatting van twee onderwerpen. Dit moest wel een vorstelijk boek zijn. En dat was het. Wat een feest! Zat ik ineens in de zuidelijke staten van Amerika, in Berlijn, in Parijs en heel eventjes aan de Middellandse Zee. Samen met Major Taylor en Edmond Jacquelin. Twee baanwielrenners uit de begintijd van het wielrennen toen wegwedstrijden nog ondergeschikt waren aan de duels op de wielbanen. Het is het verhaal van de zwarte Amerikaanse baansprinter Major Taylor,

die het in eigen land niet makkelijk heeft. Tijdens wedstrijden en naast de baan heeft hij te maken met racisme. Ondertussen groeit hij wel uit tot een fenomeen. Alle witte Amerikaanse topsprinters geeft hij het nakijken en hij wordt ook nog eens wereldkampioen. Zesdaagses slaat hij over. Hij heeft er één gereden. Tientallen uren fietsen voor een publiek van zwervers en zuiplappen, in de benauwde lucht van grote lappen gebraden vlees en sigaretten, is genoeg geweest. Maar wat was ik zelf er graag bij geweest!

Een vernietigend snelle inboorling, zo iets willen ze in Europa ook wel eens zien! En het zou de fietssport weer glans kunnen geven. Het lukt de eigenaren van het wielblad *Le Vélo Taylor* voor een hoop geld naar de Oude wereld te lokken. Daar is men gelukkig niet zo racistisch als in de VS, waardoor de zwarte wielrenner ongelooflijk kan schitteren. En hij blijkt ook echt heel beschaafd te zijn. Taylor zal het moeten opnemen tegen de grootste Franse sprinter van dat moment: Edmond Jacquelin, tijdens een sprint-duel dat uit drie afzonderlijke sprints bestaat. Voorafgaand aan de grote wedstrijd onder-

Wielbanen, boekenbanen

neemt Taylor een tournee door Europa. In Berlijn, Antwerpen en Kopenhagen strijdt hij tegen de lokale wielershelden. Een rare Belg, een Duitser met de oerduitse achternaam Arend en de Deen Thorvald Ellegaard. De tribunes stromen vol, het kwakkelende wielrennen lijkt gered! En dan is de dag van de grote wedstrijd. De oude en de nieuwe wereld strijden tegen elkaar, blank tegen zwart.

Edmond Jacquelin achter zijn gangmakers

En Jacquelin wint! Er stond wind en het was behoorlijk koud, geen weer voor Taylor, die de Texaanse zon gewend is. Uiteraard volgt een paar dagen later de revanche-match. Taylor verslaat zijn Franse concurrent nu gelukkig wel. Het begin van het einde. Een fietsende neger is niet bijzonder meer in Europa. Eenmaal terug in Amerika wil het met Taylor ook al niet vlotten. L'auto, de concurrent van Le vélo, besluit in deze tijd een wielersport door heel Frankrijk te organiseren. De Tour de France zorgt voor een zekere toekomst van de wielrennerij, liefkozend de kleine koningin genoemd. Taylor sterft in de twintiger jaren een eenzame dood.

Van te voren was ik een beetje bang dat het boek voornamelijk over de Tour de France zou gaan. Maar dat viel heel erg mee. Alles gebeurt op legendarische

wielersport'. Daarbij is Jan Boesman afgestudeerd op het wel zeer relevante thema 'rassenkwesaties binnen de wielersport'. Het verhaal wordt daardoor van een interessante culturele context voorzien. Nu maar hopen dat de aflevering van De Muur over de Skil-Shimano ploeg, het nieuwe boekwerk dat ik op mijn salontafel heb gelegd, even goed is.

Salontafel van een recensent

Ik zit nu wel met een probleem: dat ik waanzinnig veel zin heb gekregen om zelf op een wielersportbaan te rijden. Een aantal jaren geleden heeft het Ledig Erf al eens met een groep op de baan van het Velodrome in Amsterdam gereden. Het zou erg leuk zijn om dit weer eens te organiseren. Op de website van LE zal meer informatie hierover te vinden zijn.

Joeri

Zie pagina 31 voor een foto impressie van het zesdaagse spektakel.

Aanvulling redactie: voor, tijdens en na de opening zal er gelegenheid zijn om de recensie van het laatste nummer van de Muur persoonlijk van Joeri te horen te krijgen.

OP ZOEK NAAR YOLANDA EEN TRAGISCHE GEBEURTENIS OP HET TERRAS

Het was nogal koud voor de tijd van het jaar,
hij stond daar met bloemen en die waren voor haar,
het was op het terras van dat kleine café,
waar hij stond zonder fiets en hij kon dus niet mee.
O was hij maar meteen op haar afgegaan,
waarom is hij daar toch als versteend blijven staan,
ze kwam met de fiets, maar was ineens weer verdwenen,
net zo snel weg, als ze was verschenen.

Op zoek naar Yolanda,
waar is ze nu gebleven.
Op zoek naar Yolanda
om een bos bloemen af te geven.
De kans is maar klein
dat ze dan nog fleurig zullen zijn.
Toch blijft hij op zoek,
op zoek naar Yolanda, Yolanda.

Met de bloemen onder zijn arm is hij de fietsers nagelopen,
hoe lang houdt hij dit vol, kan hij ze niet verkopen,
dan denkt hij heel even, was het maar niet gebeurd,
die belofte aan een vriend heeft zijn zondag verscheurd.
Hij hoefde niet ver, 't was maar vlak om de hoek,
nou loopt ie daar maar, zijn plezier is ver zoek,
waarom heeft die vriend ze zelf niet gebracht,
een fiets mee te nemen, daaraan heeft ie ook niet gedacht.

Op zoek naar Yolanda,
waar is ze nu gebleven.
Op zoek naar Yolanda
om een bos bloemen af te geven.
De kans is maar klein
dat ze dan nog fleurig zullen zijn.
Toch blijft hij op zoek,
op zoek naar Yolanda, Yolanda.

INTERVIEW

SPINNEN MET SAMIR OP AÏCHA EN ANITA

Nog voordat het geliefde nummer 'Aïcha' door de inmiddels bedamppte ruimte galmt, worden we verrast door "Anita punt nl, je bent voor mij de allermooiste URL". Er verschijnt een grijns 'van oor tot oor' op Samirs gezicht. 'Onze' Samir is van alle markten thuis. Hij leidt ons door de hedendaagse multiculturele muzikale wereld. Van de meeste teksten hebben we geen flauw idee: Arabisch, Marokkaans, Frans en ... Turks. Maar dat doet er ook niet toe, we hebben onze energie nodig voor iets anders. En Samir begrijpen we wel!

Samir El-Quolfat is geboren en getogen in Utrecht. Twee jaar geleden spinde hij zelf in de Kwakel en toen men hem vroeg om zelf eens een les te geven, aarzelde hij niet: nu kon hij zijn enthousiasme op anderen overdragen. Inmiddels geeft hij op twee dagen per week les. Vroeger was hardlopen en voetbal favoriet, maar nu geeft spinnen een kick: het moet namelijk hard en snel gaan. In het dagelijks leven werkt Samir als financieel administratief medewerker.

"Spinnen is voor mij een lekkere uitlaatklep en ik hou van de informele sfeer."

De muziek

"Ik luister veel naar muziek, thuis, onder de douche, overall. House, dance, Nederlandstalig, top 40, als ik maar een lekker ritme voel. Bij mij thuis heb ik een lekker vette installatie staan en daar maak ik ook zelf muziek op. Reggae? dat is mij niet snel en intensief genoeg!"

De voorbereiding

"Voor elke les trek ik wat CD's uit de kast en kijk wat ik ermee kan doen. Zonodig componeer ik zelf een paar lekkere beats. Ik schrijf de volgorde wel van tevoren op maar op de les zelf improviseer ik vaak wat we echt gaan doen."

Zijn enthousiasme werkt aanstekelijk en hij kent zijn mensen...: als je een keer niet bent geweest, wordt de week daarop – met een glimlach - navraag gedaan. Met Valentijn deelt hij een aantal kaarten voor liefhebbers uit ...

“Ik kijk altijd naar iedereen. Van mij mag je best alles eruit gooien; en...: er mag best nog meer (terug)geroepen worden”.

Ook na 3 uur spinnen doen die prachtige benen het nog!

Het Ledig Erf

Wat vind je van ons? Ben je wel eens in het Ledig Erf geweest?

“Wat dacht je: ik ben in Utrecht geboren en ik ken elke kroeg! Jullie zijn een leuke groep om les te geven: jullie hebben pit, jullie gaan

lekker mee, jullie enthousiasme straalt ervan af. Ik voel me bij jullie op mijn gemak. De groep ervoor is wat ‘softer’: jullie zijn echt ‘gevorderden”.

En dan: onze dames

Samir kan vanaf zijn ‘podium’ natuurlijk iedereen goed bekijken. “Jullie heren zijn wat meer aanwezig en zitten wat meer naar voren; de dames zijn ook wat stiller. Maar verder spinnen ze uitstekend!”

De vrienden en familie

”Mijn vrienden zijn erg geïnteresseerd in mijn sport: ze vragen altijd hoe ik dat nu doe. Mijn familie is trots op mij: de andere familieleden spelen voetbal maar ik doe spinnen!”.

Echte kilometers

Samir komt zeker op de opening op 15 maart kijken. “Gaan jullie iets spectaculairs doen? Ik wil graag eens meefietsen op de weg; het lijkt me leuk om met zo’n groepje samen te fietsen”. En dan drinkt hij in ieder geval na afloop graag een biertje met ons. Alleen: Samir heeft geen fiets!

Patricia / Otte

Ben-ziek-Spinsmoezen

"Wegens salsablessure van afgelopen donderdag kan ik komende donderdag niet spinnen. Groeten, R." - "Was ik als cctje aan de beurt, is bij mij ook de fysieke malaise toegeslagen.. M."

Heb-iets-beters-Spinsmoezen

"Hallo allen, Deze en volgende week kan ik er niet bij zijn. Werk en een death metalconcert houden mij van de binnenfiets. Groet J." - "Beste mensen, Het komt niet elke dag voor dat mijn zoon komt eten, dus daar maak ik een avond vrij voor. Met andere woorden: nog een fiets beschikbaar. Groetjes, R." - "O, o, ik kan ook niet, had een afspraak over het hoofd gezien. ben denk ik nog wel op tijd voor een eventuele afterparty... H." - "Komende week sta ik op de lijst en wil dat ook graag blijven. Maar ik meld mij nu al af voor 26-2 en 5-3 (in beide gevallen stond ik als 1e reserve. Groetjes, R."

Geen-zin-Spinsmoezen

"Kan helaas vanavond niet komen. Mijn fiets is vrij. Gr M." - "Komende donderdag ben ik niet van de partij. Have fun! J." - "Kan helaas donderdag ook niet. Weer een fietsje over. H." - "A.s. donderdag ben ik helaas afwezig. Dus sta mijn fiets graag af! Veel spinplezier en groet, M." - "Ik kom iig ook niet groeten B." - "Ook ik als reserve moet mijn plek vrijgeven. Er blijven toch wel mensen over die wel gaan? M." - "Ik ga er niet bij zijn donderdag, dus succes en tot later. G." - "Volgende week heb ik vakantie, en kom dus ook niet spinnen. Kortom altijd wel een reden te verzinnen om niet te komen groeten B." - "Ik meld me vast af voor 26/2 das dus over 2 weken doei M." - "Verhinderd! J."

Hoe-lang-nog-Spinsmoezen

"Beste Bert, Dank weer. Nog eens even over hebben of en hoe lang we na de opening seizoen doorgaan met spinnen. Normaal stoppen we dan maar de opening is deze keer wel wat vroeger... Groet O."

LITERATUURRUBRIEK (SCHAATSBOEKEN)

FIETSEN & IJS

En zo werd er – door sommigen - een tijdje niet gefietst, maar geschaatst, wat een interactieve ontdekkingsreis door bevroren Nederland tot gevolg had: de omzwervingen werden in diverse e-mail rondes uitgewisseld.

Zo meldden LE-ers, ‘bij Broek in W met 1 been door het ijs gezakt, maar dat mocht de pret niet drukken (Marianne)’,

spektakel met ijsvegers en stempelposten (Henk S.)’, en ook ondergetekende heeft het nodige rondgereden.

‘in Beltschutsloot opgestapt, over Belter en Beulakker naar Jonen, via Blokzijl en Nederland naar Kalenberg en Ossenzijl (Weerribben) en terug [...] wat een feest [...] in een staat van algeheel geluk! (Maaïke)’, ‘heb de Plassentocht gereden op de Loosdrechtse Plas nr 5. Een waar

Na gedane zaken snel naar de boekenkast om te zien of er enige ondersteunende literatuur te vinden was. Omdat ik zelf voor dit jaar voor de Tocht der Tochten ben toebedeeld met startnummer 16063 wil ik hier graag André Molenaar aanhalen (geciteerd in De Encyclopedie van de Domheid, Querido 2001). In dit boek zijn bizarre theorieën gebundeld van mensen die wellicht niet aan deze maar aan gene zijde van de muren van het gesticht zouden moeten verblijven. Molenaar stelt: De Friese Elfstedentocht is geen schaatsroute, maar een geestelijke ontdekkingsreis, een mystieke bedevaartsroute, die in de zestiende eeuw is gemodelleerd naar de rooms-katholieke rozenkrans. Zoals het gebedssnoer een cirkel met aanhangsel

Ook vroeger zag je vreemde vogels op het ijs

De oude schaatsboeken boekenkast

is, zo kent ook de Friese route een aanhangsel, het traject Bartlehiem naar Dokkum, het bedevaartsoord van bisschop Bonifatius. De beloning voor de schaatsers is niet voor niets een kruisje! Tja, hoe zou hij het feest in Jonen en Blokzijl ervaren hebben?

(Naar een houtsnede uit het einde der XVe eeuw.)

Ook in de 15e eeuw zakte men weleens door het ijs of kwam pijnlijk ten val

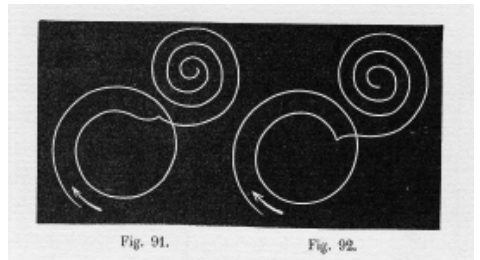
(Figuren die omstreeks het jaar 1800 in Holland door de schaatsenrijders werden gereden.)

*Schaatsfiguren,
wie kan ze nog rijden?*

Dan reden we op Nieuwkoop ook nog kortstondig ‘aan de stok’ met Wim en Henriette, wat (met dank aan Harry) aanleiding gaf om middels een gedicht uit het 19e eeuwse boek Schaatsenrijden iets van de andere geneugten van natuurijs weer te geven:

(...)

*Wat rijdt dat lief meisje toch netjes en vlug,
Haar rokje zwaait als een vlag,
Hoe drukt zij mijn hand dan tegen mijn’ rug
En blijft toch volkomen in slag.
Wat doet het haar veel plaisier;
Als wij een kruikje heet bier,
Bij Krelis gaan drinken te Rijnzaterswou,
(...)*

Synchroon zwieren

... waardoor wij weer warm worden voor een Weihenstephaner en het gebak bij De Opening!

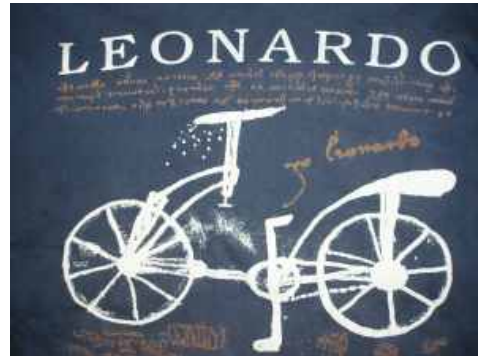
Michiel Deylius

VAN DA VINCI NAAR SPECIALE KOFFIEFIETS

Rwandese boeren timmerden de laatste jaren zelf grove houten 'fietsen' om hun koffieoogst te vervoeren. Hun zelfbouwfiets kan tweemaal zoveel koffie dragen als een gewone.

De bekende Amerikaanse framebouwer Tom Ritchey kwam drie jaar geleden voor het eerst in Rwanda en werd meteen gegrepen door de prachtige natuur van het land, maar ook door de armoede. Hij bedacht dat de juiste fiets wel eens een rol kon spelen bij de wederopbouw van het land en ook bij het terugbrengen van het gevoel van eigenwaarde van de Rwandezen na de rampzalige jaren negentig.

Project Rwanda (projectrwanda.org) heeft een geheel nieuw model fiets ontwikkeld met een verlengd frame en een ultralange bagagedrager. De fiets

kost nog geen \$ 200 en is bij uitstek geschikt om de zware ladingen koffiebonen snel naar de inzamelplaats te brengen. Hierdoor zijn de koffiebonen verser en brengen zij dertig tot veertig procent meer geld op.

De eerste partij van tweeduizend fietsen is bestemd voor mensen die ze eigenlijk niet kunnen betalen. De fietsen worden niet weggeven, maar via lokale projecten op afbetaling verkocht, om zo ook de ontwikkeling van de micro-economie te stimuleren. De opzet is dat het idee zich verder over Africa verspreidt.

De speciale fiets van Ritchey

De oude methode

Houten fiets met koffie

een positief keerpunt worden voor andere Afrikaanse landen.”

Ritchey maakte in het rijke Westen een aantal medestanders enthousiast, waaronder fietsfabrikanten Dahon en Schwinn, die ook hun expertise inzetten.

Joost van Waert

Tom Ritchey: “Voor mij is de koffiefiets maar een onderdeelje in de ontwikkeling van Rwanda. Ons project helpt de mensen om hun leven weer op te bouwen na de genocide van 1994. Ik heb lang geleden meegewerkt aan de ontwikkeling van de allereerste mountainbike van een low-tech-concept tot een wereldwijd succes en ik zie nu vergelijkbare mogelijkheden voor de koffiefiets. Dit project kan ook

Feestdagen-Spinsmoezen

"Dat is wel balen dat er 25 december geen Spinnen is, heb nog geen goed excuus om onder de 'verplichtingen' van de feestdagen uit te komen :-). Donderdag a.s. kan ik ik ook niet, mag naar de intake voor het trainingskamp van onze toekomstig olympisch kampioen Wielrennen (op de weg) en omdat het trainingskamp in Papendorp ligt is 21:00 in de Kwakel niet haalbaar. Gr. B." - "En ook ik moet wederom verzuimen. Tot in het nieuwe jaar. G." - "Hetzelfde geldt voor mij, tot volgend jaar! groetjes E." - "Ik heb een kerstdiner van het werk. Helaas geen spinnen voor mij. Veel plezier allemaal donderdag met spinnen Groot W." - "En ook ik moet weer afhaken donderdag, begin januari weer eens. H." - "Helaas helaas, ook ik moet verzaken, ik ga 't niet halen; tot volgend jaar! grtn I. Ik ook niet. gr B."

OVER HET RIJDEN BIJ DE A'S WIE ZIJN DEZE BLITSE SCHICHTEN? WIE ZIJN DEZE WAANZINNIGEN?

Rijden met de A groep. Er is al meer over geschreven. Kort door de bocht gezegd komt het hier op neer: je kijkt niet links, niet rechts, maar recht voor je uit, naar de kont van een voorganger. En af en toe naar een lege weg, omdat je op kop rijdt, of hulpeloos gelost bent.

Dit is wel een probleem als je iets moet schrijven over de A's. Vaak wordt er gescholden, heel soms een klap uitgedeeld en gepraat wordt er onderweg bijna niet. So what? Wat valt hier nou voor nieuws over te zeggen. Het lijkt mij daarom interessanter het rijden bij de A's te spiegelen aan enkele literaire werken, in de hoop dat daardoor het echte hardrijden in een breder perspectief kan worden geplaatst. De versanalyse van Bert Both in een vorige editie van dit blad, en in het bijzonder het begrip petrarkistisch daaruit, brachten mij op ideeën. Petrarca heeft ook ervaring in het beklimmen van bergen. Hij woonde vlakbij de Ventoux, die hij daarom natuurlijk wel eens bedwongen heeft. Een leerzame

tocht was dat, een opstijgen naar de edele hoogten van de geest. Zijn Petrarca's ervaringen te koppelen aan het rijden met de A's?

De Ardennen

Iedereen weet dat Petrarca een gedichtencyclus over zijn geliefde Laura heeft geschreven. Het meisje heeft zich in zijn hoofd genesteld en laat hem daar niet met rust. Zij bepaalt zijn gedachten. Ook als Petrarca tijdens een reis de Ardennen doorkruist. Bekend oefenterrein voor de serieuze fietser. Zo vertelde Rob Ypenburg mij dat hij tijdens beide kerstdagen in de Ardennen gefietst had, ook al was het er ijskoud, spekglad en zat zijn familie daar gezellig warm in een huisje. Had hij toch mooi weer een trainingsvoorsprong opgebouwd. Bij Rob was het de gedachte aan een goede vorm bij de start van het wielerseizoen die hem de winterse Ardennen over hielp. Petrarca dacht er aan zijn geliefde:

In 't grimmig woud waar ieder die er gaat/ en zelfs soldaten in gevaar verkeren,/ ga ik gerust, mij immers kan niets deren,/ zolang mijn zon haar liefde stralen laat.

Tunnelvisie: het blikveld van een A-renner op kop

*Petrarca (links) denkt in de Ardennen
aan zijn geliefde Laura (rechts)*

Is bij de A-rijder de liefde voor de racefiets het belangrijkste? Als we het sonnet van Petrarca verder lezen, zou dat wel eens zo kunnen zijn:

*Hij voert mijn hart langs hoog en laag
terrein/ en mijn verlangen zelf verliest
het spoor.*

Je zit op de fiets, maar waarvoor?

Heavy metal

Het wielerseizoen bestaat voor de A-rijder meestal uit wedstrijden. Sommigen rijden bij elites, Rob, Andy en Frans, en anderen bij de amateurs A en B. Op zondag rijden zij een trainingsrondje. Het afgelopen jaar reed ikzelf geen wedstrijden, maar zat ik vaak genoeg op de fiets om de snelle jongens uiteindelijk bij te kunnen houden. Vijf dagen per week werken bevalt mij maar matig, zondag de gashendels opendraaien des te meer. Een soort uitlaatklep is het geworden, wat vroeger heavy metal voor mij was (ik bedoel niet de fiets van Jan Bultjes). Axl Rose (Guns 'n Roses) heeft het juist verwoord in de song 'Nightrain': *Loaded like a freight train/ Flyin' like an aeroplane/ Feelin' like a space brain*. Behalve een trainingsrondje is het rijden bij de A's dus ook een soort jacht naar vrijheid. Vat dit niet te zwaar op, we zijn

eigenlijk alleen maar door gevaarlijke gekken omringd op weg naar het einde.

Heavy metal is hiernaast een thema dat terugkeert in de kleding van een aantal A-rijders. Populair zijn pakjes van *Wilvo Metaalbewerking* (Website: "Begonnen als specialist in het bewerken van dun plaatstaal en licht constructiewerk is Wilvo uitgegroeid tot een sterke toeleveringspartner voor veel klanten in binnen- en buitenland.") en *Barosta Tank en Apparatenbouw* (Website: "De naam zegt het eigenlijk al: BAROSTA, een samentrekking van de achternaam van de man die het bedrijf in 1978 van de grond tilde en het materiaal waarmee hij en zijn specialistenteam furore maakt. Van Baak en roestvast staal, een twee-eenheid die uiterst succesvol blijkt te zijn. Het bedrijf is geëquipeerd om plaatdikten van 1 tot 10 millimeter te verwerken."). Jongens van staal in clubkleding van daadkrachtige self-made ondernemers. Sterke mannen die bedrijven eigenhandig van de grond kunnen tillen en stalen platen buigen. Zulke clichés passen bij de A's: meestal zijn het jonge jongens met een mooie toekomst. O ja, maar wie rijdt er af en toe in een Bert en Ernie truitje rond?

Jagen

Terug naar Petrarca en diens Liedboek. Ik lees de volgende passage over jagen en een argument tegen de spiegeling van het hardfietsen aan Petrarca:

Ontspoord is mijn verlangen sinds ik smacht/ haar na te jagen die mij wil ontgaan/ en die, door Amors strik onaangedaan/ ver voor mij uitvliegt op mijn trage jacht.

Je ziet, deze poëzie is meer iets voor de contemplatieve C's, die hun zondagse jacht vaak onderbreken voor een lekkere punt appeltaart met een toef romige slagroom en een warm kopje koffie, ook met een toef romige slagroom, op een aangenaam terras (Website: "Genieten op een zwoele zomeravond of op een zonnige winterdag onder de terrasverwarming. Onder het genot van een drankje en een hapje de wereld aan je voorbij zien gaan."). In het pittoreske Amerongen de wereld aan je voorbij zien gaan...

... ver voor mij uitvliegt op mijn trage jacht

Tsss, A's jagen nooit traag.

De boekenkast van een A-renner

Beschaving

A's vloeken wel vaak. Onlangs las ik een Russisch (denk aan het communisme) science fictionverhaal uit 1960 over tijdsmachineraces. Een van de machines was tijdens een wedstrijd gecrasht en de coureur bleek per ongeluk de stichter van onze huidige beschaving te zijn geworden. Hierop zei de begeleider van de betreffende coureur:

Beschaving is een heel mooi iets en zo,

ik sta daar ook voor 500 procent achter, maar wat hebben maatschappelijke dingen met sport te maken? De maatschappij is de maatschappij en sport is sport en een atleet moet maar één gedachte hebben als hij aan een wedstrijd meedoet: winnen ten koste van alles. Beschavingen kan hij in zijn vrije tijd stichten.

Winnen ten koste van de beschaving wil de A-rijder en daarom vloekt hij heel veel.

"Godverdomme, buitenkant!"

"Godverdomme, lul, voor je kijken!"

"Godverdomme, ga nou eens rijk, lul!"

Dit ondanks een bordje van de bond tegen het vloeken dat ik in 't Goy heb zien staan: *Als er een vloek valt breekt er iets.* En als er weer eens een vloek valt, breekt er niets, of het moet de groep zijn, wanneer er iemand te hard op kop gaat rijden, die dan weer "Hou je fucking poten nou eens stil, lul!" naar zijn kont geworpen krijgt. De grootse brullers winnen vaak de eindsprint. Die verrichten het minste sleur- en kopwerk.

Is het daarom toeval dat veel A-rijders in Lunetten wonen? Dit is volgens het wijkcomité een wijk waarvan het verval is ingetreden. Hier ligt een steentje los, daar groeit een grassprietje tussen stoepetegels. Maar ja, wat wil je als je een zogeheten bloemkoolwijk ontwerpt waar men wat betreft de naamgeving van de straten de herschepping van de aarde lijkt te hebben nagestreefd. Maar dan goed: alle bergketens bij elkaar gestopt en de Ardennen ertussenin. Misschien is dat de reden dat er zoveel A-rijders in Lunetten

wonen. In deze rustige contreien ont-
wikkelen de beste renners in stilte en
misschien eenzaamheid hun capaciteiten.

Gerard Cox

Genoeg gedroomd. Vanaf de hoogtes van
Lunetten dalen we nu af naar de peilloze
diepte van het strand van Rockanje. En
wie zien we daar staan in het zonnetje
met een patatje met in zijn hand? Juist,
Gerard Cox. Een zwoel westenwindje
waait door zijn witte haar. Hij kijkt om
zich heen. Hij wil iets doen wat eigenlijk
echt niet meer kan. Zingen. Gelukkig, hij
ziet niemand. Dan begint hij:

*En hooghartig als van adel
Deinst de pruim boven het zadel
De haren in de wind
Een gouden vlag.*

*Ja, zo'n lekkere strakke
Blonde meid op een racefiets,
Daar blijf ik toch wel
Eventjes voor staan.
Zo'n lekkere strakke blonde meid,
Ja die heeft iets!*

*Ik maak me niet zo snel meer druk,
Nog maar voor één ding
Eigenluk,
Ja, zo'n lekkere strakke blonde meid
Op een racefiets!*

Van de herschepping van de aarde naar
Gerard Cox. Dat lijkt een behoorlijke
stap. Maar juist dit liedje laat zien wat
rijden bij de A's eigenlijk is: niets gecomp-
liceerd, maar wel iets om even bij stil te
blijven staan. Om toch een glimp van
haar karakter te kunnen opvangen. Met
de kanttekening dat ik liever achter

*De droom van een A-renner gaat
de fantasie van Gerard Cox ver te boven*

strakke meiden aan fiets, in plaats van
dan te blijven staan. Wel jammer dat er
geen dames bij de A's fietsen op zon-
dagmiddag. Maar goed, nu ik Gerard Cox
in het zonnetje ga zetten moet ik misschien
maar eens ophouden.

Weten we iets meer over het rijden met
de A-groep nu we het hebben vergeleken
met enkele literaire uitingen? Van tevoren
dacht ik dat het een kletsverhaal zou
worden zoals het studentikoze: "de in-
vloed van stoomboten op de literatuur van
de Klassieke Oudheid". Misschien is dat
ook wel zo. Ach ja, mijn racefiets staat
niet meer voor de boekenkast en in de
winter wil ik dan wel eens een boek
pakken. Heeft een vergelijking met Pe-
trarca daarom nut? We jagen beiden iets
na. Maar edele geestesgesteldheden
worden niet bereikt door het rijden bij de
A's, zoals we gezien hebben.

Geef mij maar Nietzsche als ik aan het
fietsen ben:

*Seht, ich lehre euch den Über-
menschen: der ist dieser Blitz, der ist
dieser Wahnsinn!*

Joeri

ZATERDAG 23 MEI 2009: 11E LEDIG ERF (KLIM)TIJDTRIT

In een lustrumjaar mogen er zeker wel twee tijdritten komen, vindt de tijdritcommissie.

Dus organiseren we in mei de elfde Ledig Erf tijdrit. Het wordt de vierde klimtijdrit in onze 15 jarige geschiedenis.

De eerste klimtijdrit was in 2002 en voerde over de Leersumse Bosbadberg tot bovenop de Amerongse berg. Hans van Bohemen won en toch ging Ivan er met de bolletjestrui vandoor... Annemarie Persyn was bij de vrouwen onverslaanbaar (we probeerden het nauwelijks....).

Bij de tweede klimtijdrit gingen we op zoek naar een Echte Berg. Het werd de Mont Ventoux, in het voorjaar van 2006. Deze tijdrit werd gewonnen door Erwin Derksen (in de legendarische Ledig Ertijd van 1:15:15) en Mini won bij de vrouwen.

Ballon d'Alsace (St Maurice)

De derde was vorig jaar: de berg werd uitgekozen op “erg”: de Mont du Chat. Een steile klim (gemiddeld 9 %) van 14 km aan de rand van Jura en Alpen. Deze

keer ging de eerste prijs weer naar Hans en weer naar Mini.

De vierde klimtijdrit gaan we houden op zaterdag 23 mei (de zaterdag na hemelvaart). We blijven nu dichterbij huis: de bestemming wordt de Vogezen. Als uitvalsbasis voor de tijdrit (en andere fietstochten in de dagen er voor en er na) hebben we La Bresse gekozen. Vlakbij dit dorp is een mooie camping, google “domainehautdesbluches”. Maar je kunt wellicht ook gaan logeren bij Jacob & Hendrika in La haute Fourche.

Grand Ballon (Moosch)

En de klim wordt één van onderstaande ballonnen. Maar welke?

Gaan we voor “erg” (Grand Ballon, 12,3 km, gemiddeld 7,7 %) of voor ietsje minder “erg” (Ballon d’Alsace, 9 km, gemiddeld 6,9 %)?

Houdt de website van de fietsclub in de gaten, stem en train voor het ergste....

De tijdritcommissie

OVERWINTEREN IN DE BUURT VAN LUCCA, TOSCANE

Nou ja, overwinteren.... Op het moment van schrijven waait er in Utrecht een snerpende oostenwind, er ligt een dun laagje sneeuw; vanochtend is de D1-op-zondagtraining met Gaul afgeblazen. Vanmiddag dan maar op de Tacx, met Lars Boom op het scherm als bron van inspiratie....

Dus als het om overwinteren gaat had ik na de kerst- nieuwjaarsperiode beter nog wat langer in La Bella Italia kunnen blijven. In de omgeving van de prettige stad Lucca zijn mooie parkoersen te rijden met veel klimwerk.

Zo heb ik onder meer een deel van de 13e etappe van de komende Giro d'Italia verkend, over de Monte Pitoro. Ik zal u zeggen: op deze bult gaat het klassement niet gemaakt worden. In Lucca wonen veel bekende coureurs (Mario Cipollini, Thomas Dekker o.a.) maar er wordt daar ook door talloze dilettanti, zeg maar potentiële LE-leden, rondgefietst.

Zelf reed ik er 10 rondjes, variërend van 55 – 90 km, deels met de licentiehoudende heren op de foto. Deze talenten deden

Klimwerk te Luca

daar nog wat bovenop, dagafstand zeg tussen de 100 en 120 km. Maar ja, die jongens willen bij de eerste de beste koers natuurlijk de tegenstand

al meteen aan gort rijden. Dergelijke plannen heb ik in het geheel niet.

Beulen thuis met Lars

Nu was het ook in Lucca nog geen zomer, de meeste dagen echter wel zonnig, maar met slechts enkele graden boven 0 toch wel frisjes. Dat was met name te merken in afdalingen waar de zon in deze periode van het jaar niet of nauwelijks zijn gezicht laat zien. Hoewel de omstandigheden ginds dus ook redelijk winters waren werkte de andere omgeving zeker stimulerend, net als het lekkere eten als beloning voor de geleverde inspanningen.

Joep van de Laar

HENK KNALT GEZOND MET WII

Wie denkt dat sommigen door de week geheel ledig 'lekker bezig zijn' met vage activiteiten, heeft het mis. Een goed voorbeeld van 'in balans zijn met werk en privé. Lekker knallen na het bananengebakje met rode sticker?'

Op 22 januari werd in Beukenrode op landgoed Veldwijk (Ermelo) het feestelijke startsein gegeven van het project 'Zorg voor beter'. Hiermee wil Meerkanten GGZ een bijdrage leveren aan de verbetering van de somatische zorg voor haar cliënten. Zij worden gestimuleerd er een gezondere levensstijl op na te houden. Voedingsmiddelen in patiëntenrestaurant Beukenrode zijn vanaf nu voorzien van een rode sticker (calorieknaller: niet doen), een oranje (caloriehoudend: met mate gebruiken) of groene sticker (caloriearm: doen!). En er is een gevarieerd bewegingsprogramma van start gegaan waaraan ze kunnen meedoen.

De feestelijke middag stond volledig in het teken van het thema 'gezondheid'. Iedereen kon de Wii-fit uitproberen en zijn of haar fitheid testen op diverse fitnessapparaten. Ondertussen werden er rode, oranje en groene hapjes rondgedeeld (tomaatjes, worteltjes en kom-

kommerschijfjes) die konden worden weggespoeld met verse fruitsmoothies. Om te ondertrepen dat het Meerkanten ernst is, klommen de voorzitter van de raad van bestuur, geestelijk verzorger **Henk Stellingwerf** en de fysiotherapeut op een spinningapparaat om onder de luide beats van house-muziek naar de top van de Alpe d'Huez te 'fietsen'.

Henk Stellingwerf

Verhuis-Spinsmoezen

"Beste fietsertjes, Nieuw op de lijst zijn Frebus en -terug van weggeweest- Rob Ypenburg. Twee toppertjes uit Lunetten, je weet wel, die snelle wijk. Het schijnt dat Joeri -daarom- ook naar Lunetten is verhuisd. Doeï, B." - "Ik zal er aanstaande donderdag niet bij zijn; ik ga die avond een woning in Lunetten bezichtigen. J."

Schaats-Spinsmoezen

"Wil ik mij nu net gaan afmelden vanwege een te hoge schaatskoorts de komende dagen; als het goed is ben ik donderdag en vrijdag niet van het ijs weg te slaan. Ik ben er morgen dus niet. Ook volgende week ben ik niet van de partij. Groet, J." - "Hé Bert, Fijne vakantie gehad? En je conditie weer helemaal puik in orde? Ik doe mijn schaatsen weer in het vet en meld me aan voor het tweede deel van het spinseizoen. Je mag me er elke donderdag bij zetten. Ik heb al gezien dat ik dan steeds 4e of 5e reserve ben, maar daar maak ik mij niet druk om; meestal is het aantal afmelders groot en een avondje op de bank vind ik ook best fijn! Tot gauw, M."

Henk spint de voorzitter van de raad van bestuur (rechts) en de fysiotherapeut (links) eruit

NK BAAN JOURNALISTEN

Het eerste NK baanwielrennen voor journalisten zijn op woensdag 7 januari 2009 gewonnen door Rodrick de Munnik van het blad Fiets. Dit NK vond plaats tijdens de zesdaagse van Rotterdam die

Rodrick had weer eens plezier van zijn baanfiets

in het teken stond van Theo Bos' afscheid van de baan. Het begon 's middags met een clinic van Theo Bos, waaraan 20 journalisten deelnamen. De zes snelsten over 200 meter reden 's avonds tijdens het hoofdprogramma in een uitverkocht Ahoy' (8000 toeschouwers!) een afvalrace (om de drie ronden valt de laatste af). Richard Plugge (Sportweek) en Rodrick de Munnik bleven over. De Munnik won de sprint. Theo Bos reikte de gouden medaille uit. (Vrij naar artikel van: Jacqueline Wesselius).

Verslaggever Ledig Erf: Joeri.

Foto's Ledig Erf renner pag. 31:

Peter Schoonen en Cor Vos.

SCHURENDE SCHAKELS

Otte's roddelhoek

*De bedden van het fietshotel te Slenaken van Jelle Nijdam sliepen kennelijk zo beroerd dat Jelle nu slaapt in het liefdesnestje van zijn vriendin in Doetinchem (zijn compagnon Henk Koopmans zet het voort).

*Denk je eens een keer zonder je fietsclub de Wielerszesdaagse te bezoeken, zie je Rodrick winnen.

*Wie op 6 februari ging fietsen en dan een ballon in geel en groen zag, ziet ze pas echt vliegen.

*Je vraagt je af of ze echt door de modder hebben gereden op dat ATB-weekend wanneer je die oude foto's ziet.

*De redactie gaat zich voorbereiden op komstige NK's voor jounalisten.

*Geruchten over bestuurswisselingen blijven vooralsnog geruchten.

*Veel regen in het weekend zal ook na de opening het geval zijn.

*Zonder Tour in Utrecht is het lastig iemand voor de opening te strikken.

Deze club heeft inmiddels meer dan drie Lustrums kunnen vieren

FIETSKALENDER

Activiteiten van Fietsclub Ledig Erf:

- Zondag 15 maart: Opening van het fietsseizoen.
Zondag 20 april: All American Flower Power LSD trip, de 'bollentocht';
inl.: Joost van Waert.
Zaterdag 25 april: Randje Utrecht, 260km langs de provinciegrens; inl.:
Janine Mariën.
Zaterdag 23 mei: Tijdrit Buitenland: Ballon d'Alsace, Grand Ballon.
Zaterdag 6 juni: Rondje IJsselmeer in een dag.
Weekend 5-6 sept.: Rondje IJsselmeer in twee dagen. Overnachting op een
camping.

Overige activiteiten:

- Zaterdag 5 april: Ronde van Vlaanderen, voor wielertoeristen,
Brugge (256 km)/Ninove (140 km).
Zaterdag 18 april: Toerversie Amstel Gold Race, 50-100-150-250 km.
Weekend 2-3 mei: Shimano Fietschallenge MTB & Race, fietschallenge in
de Voerstreek.
Zaterdag 13 mei: Limburgs Mooiste, diverse afstanden, zowel ATB als race.
Donderdag 21 mei: Steven Rooks Classic, Cycloportive. start en finish NH
(Hemelvaartdag) Hotel Maastricht. Voerstreek-Ardennen, 110 en 160 km.
Zaterdag 23 mei: Waalse Pijl, toertocht 210 km, Spa, Ardennen.
Zondag 31 mei: Tilff-Bastogne-Tilff, toertocht 200 km, Tilff, Ardennen.
Zaterdag 20 juni: Gran Fondo Eddy Merckx, cycloportive 165 km.
Zondag 28 juni: Gran Fondo Marco Pantani, Aprica, Italië.
Zaterdag 4 juli: Marmotte 174 Km - Bourg d Oisans.
Zondag 5 juli: Dolomieten marathon.
Zaterdag 1 augustus: Sean Kelly, Baraque fraiture.
Zaterdag 8 augustus: Luik-Bastenaken-Luik (Le Champion), 235 km, Luik.
Zaterdag 22 augustus: NK Toerfietsen Utrecht.
Zaterdag 29 augustus: Velomediane Claude Criquiellion (cycloportive 172 km,
La Roche, Ardennen).
Zondag 30 augustus: Ride for the Roses, Lingewaard.
Weekend 19-20 sept.: Mergelheuvelland tweedaagse, Sint Geertruid, diverse
afstanden, race en ATB.

Zie voor het meest actuele overzicht de website fietsclub.ledigerf.nl.

Vroemmm

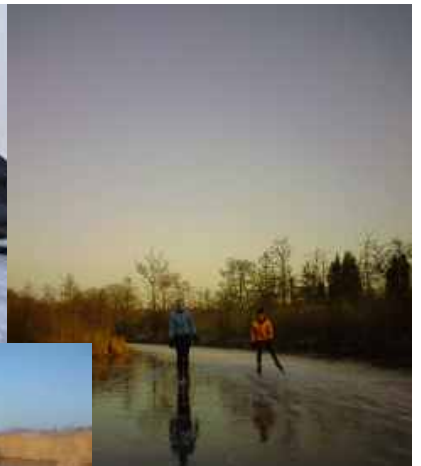
Zoeffffff

ZES DAGEN FIETS AHOY EN VELODROOM

Smakkk

Op ander plaetsen,
Int tijt van ijs,
Rijt men op schaetsen,
Om eer en prijs.
Rijers en rijsters
Zijn bij den back,
Vrijers en vrijsters
In 't beste pack.

